



Kjære Melissa!

Vi sender deg en stor takk for gaven til Gamze! Den kommer godt med i hennes kamp for sin tilværelse. Hun er for tiden på sykehus i Antalya, men har fått besøke hjemmet her i Mahmutlar i en kort periode. Det ser ut til at hun vinner kampen mot leukemien, men det er en snikende sykdom.

Når hun skal få være mer hjemme, er det mange ting vi trenger å bytte ut – slik at hun ikke skal risikere å få infeksjoner. I tillegg må moren dekke alle medisiner.

Pappaen er alkoholiker og reiste fra dem. Han fikk nyss om at Gamze begynte å få hjelp – og har prøvd å forlange penger. Siden han er faren hennes..... Han bryr seg ikke om hennes situasjon i det hele tatt – kun seg selv.

Alt vi gjør rundt Gamze, moren og lillebroren til Gamze – foregår derfor i det skjulte. Som med mange andre familier her. Gamze er ekstra sårbar, så vi offentliggjør ikke bilder av henne heller. Men jeg sender deg et som er tatt av henne og broren før hun ble syk.

I utgangspunktet var de ikke en fattig familie. Men så skar alt seg. Pappa fulgte ikke opp og forsvant. Mamma kunne ikke jobbe mer, da hun er med Gamze for det meste. Og hun kan heller ikke ta seg jobb inntil Gamze er helt frisk.

Jeg er veldig glad for at både frivillige og myndigheter har bistått Soma – etter den grusomme ulykken. Takket være media fokus – har de etterlatte ingen økonomiske bekymringer for framtiden. For Tyrkia har faktisk mye økonomiske ressurser. Men det er da samtidig trist å se at de – hvor ikke kameraene er tilstede – overser de mange, mange barnefamilier som av en eller annen grunn ikke kan forsørge seg selv. Som regel er det far som svikter. Det er enormt med alkoholisme her i landet. Store mørketall som folk ikke vil tenke over – da muslimer ikke skal drikke alkohol. Det er bare en illusjon..... Alkohol og gambling er et gedigent problem.

Mange tyrkere sier til meg at vi er dumme som hjelper familier hvor faren har bragt dem inn i elendigheten. «De får skyld seg selv.» Vel, barna deres ba ikke om å få bli satt til verden i en slik situasjon. Det er dem VI bistår. Til å få en bedre framtid – som de fleste av oss var heldige å få oppleve i Norge.

Vår ambisjon er å sette kameraene på alle disse barna og aleneforeldrene som ikke får støtte. Vi bruker Journal til dette, men har også fått med oss VG – som skal skrive om BB til høsten. Heldigvis har vi fått enkelte tyrkere til å våkne også. Flere bidrar når de ser

at hjelpen går direkte til dem som trenger det. Sammen skal vi sørge for at alle de fattige får en identitet – og en bedre framtid!



Takk for din enestående innsats, Melissa! Du er en strålende person, ikke bare i dine fantastiske opptredener. Vi er utrolig glade for å ha deg som venn!

Sidsel (og Theo) – og barn av Tyrkia